

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani, a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler, București, str. Doamnei 23, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: librăria „Tipograful”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „La loterie”.

Să fim conștii.

În capitala Ungariei se petrec scene revoluționare. Întocmai ca la începutul revoluției din 1848, înțărimea universitară a început demonstrațiile de stradă tulburările, ațărarea publicului. S'a vărșat sârge. Poliția nu este în stare să susțină ordinea. Partidul kosuthist terorizează în sus, egită în jos. Numele lui Kosuth aprinde spiritele. Estasul Maghiarilor e la culme. Parlamentul ungar a devenit un fel de convent. Un spirit jacobinic s'a înstăpănit acolo.

Obiectul atacurilor e Austria, armata comună și în parte dinastia. A lovi în Austria, în armată și în dinastie e un merit. A insulta Austria, armata și dinastia la Unguri însemnează a câștiga popularitate. A pretinde ruperea de Austria, armată maghiară, comandă maghiară, steag maghiar, însemnează cel mai excelent patriotism.

Aproape în fiecare zi, capitala Ungariei are demonstrații și din provincie. Nu e singură capitala. Provincia o se cundeașă. Dă aplomb luptei opoziționale. Încuragiază capitala. Deputații monstre se prezintă zi de zi în parlamentul din Budapesta și pretind estirparea aproape a tot ce este comun cu imperiul austriac, cu ceaaltă parte a împărăției habsburgice.

Președintele camerei, contele Apponyi, e totdeauna pe partea demonstranților. Tăcând aproabă lupta, agitația pusă la cale de opoziția de drept public. Chiar și partidul guvernamental privește cu o bucurie ascunsă desvoltarea lucrurilor.

Maghiarii recurg la terorizare. Treoutul lor întreg este o serie de terorizări. În modul acesta s'au obișnuit ei să stoară concesiuni naționale, să-și realizeze pe rând câte unul din punctele programului lor național.

Așa a fost în trecut, așa e și acum.

Dinastie în dreapta, dinastie în stânga, Maghiarii nu cunosc altoeva, decât idealul lor național, pentru care oad în estas, se fanatizează, sânt gata să pună mâna și pe arme.

În viața lor de o mie de ani, de când sânt în Europa, ei n'au luptat pentru nimenea, decât numai pentru interesele lor proprii.

Faptul acesta nici nu e de condamnat. Maghiarii au dreptul să lupte pentru realizarea justelor pretențiuni naționale.

naie, și numai atunci sânt vrednici de reprobare, când în lupta lor de proprie asigurare națională voese să stîngă viața altora. Aici apoi începe dreptul nostru. De a nu ne lăsa sugrumați de nimenea. De a lupta până la ultima picătură de sânge pentru realizarea legitimelor și naturalelor noastre aspirațiuni naționale.

Ear' în privința aceasta ori-cât de serios li-s'ar părre unora ar trebui să luăm de model pe Maghiarii.

Crudă soarte am avut noi. De când existăm pe lume, tot pentru alții am luptat, tot pentru interese străine ne-am vărșat sângele. Am scuturat un jug de pe grumazi pentru — alt jug. Am luptat contra Turcilor pentru Maghiarii. Ne-am vărșat sângele pentru dinastie contra Maghiarilor în interesul Maghiarilor.

Tot pentru alții. Nici-odată nu pentru noi.

N'a fost destul?

De aceea zic, ca să luăm de model pe Maghiarii, să luptăm când cialul va suna, pentru noi înșine. Viena nu ne bagă în seamă, Budapesta nu ne duce frică. Ear' cu pomana s'a stîrșit, numai schilozii așteaptă și merită pomana, oamenii sănătoși nu.

Tot zicem, că sîntem mulți. E drept. Peste unsprezece milioane stăm față în față cu vre-o 7-8 milioane Maghiarii. Ce folos însă? Maghiarii sînt oameni energici, înuflești, entusiști, fanatici, conștii de ideal, gata în ori care moment să se jertfească pentru ideal. Ear' noi? Noi sîntem — mulți! Noi sîntem totați. Noi sîntem credincioși. Noi sîntem dinastici. Noi sîntem — oadî credincioși. Noi sîntem de toa e, numai ceea ce ar trebui să fim, nu sîntem.

E scandal, că peste unsprezece milioane cetățeni, se nu se ție validia într'un stat, nici că se validează un grup de socialiști. E vina Maghiarilor? Nu! E vina noastră.

Venturi revoluționare bat țeara. Demonstrațiile maghiare au ieșit din faza ridicolului, luând caracter tot mai serios.

Să nu stăm nici noi, ca niște mule, cu mâinile în sîn. Să ne organizăm. Să ținem adunări. Să luăm hotăriri. Să punem poporul în mișcare. Să luăm legătură cu celelalte naționalități, și să începem o luptă serioasă pentru interesele noastre. Să egudim masele, ca să-și pretindă drepturile în armată, în politică, în administrație, în toate.

Să strigăm tare, încât să ne audă și în Budapesta și în Viena, că noi ce voim. Voim respectul legilor. Voim să trăim ca cetățeni ungari și supuși casei domnitoare, însă nu ne lășăm răpite limba, legea și datinele strămoșesti: voim să fim recunoscuți ca factor constitutiv, a statului ungar. Voim să ne luăm partea din viața parlamentară și economică a țării. Voim să numărăm și noi, să eșim din stadiul iobăgiei, complet odată. Să nu fim material, pentru scopuri străine.

Verde și energie să spunem sdevărul și respect să câștigăm vorbelor noastre prin atitudine hotărâtă și neînfricoșată.

Atunci se vor convinge și Maghiarii și dinastia, că au de a face cu popoare conștii, ear' nu cu o plebe desorganizată, fără duh și fără forță, căreia e destul să-și arunce o bucată de pâine și să-și arezi nuiaua, pentru-că să dispară dinaintea ochilor.

Dr. Vasile Meșter.

Sibiu, 23 Martie n. 19'3.

O nouă condamnare la Slovaci. Sămbătă s'a petrecut înaintea curții cu jurați din Budapesta procesul intentat lui Svetozar Hurban pentru pretinsă agitație. Apărător a fost Dr. Paul Mudrony. Procurorul a ținut — asemenea celorlalți soți ai lui — un discurs bombastic, în care a vorbit de pâne „maghiară”, de marinimositatea maghiară, care a creat legea de naționalități (pe hărți!). I-a replicat într'un splendid discurs avocatul Mudrony, care a arătat cu exemple din presa maghiară, cum aceasta batjocorește zitioc naționalitățile, fără ca pentru ea să existe procurori, cari să o tragă la răspundere. Hurban a fost condamnat la 2 luni temniță de stat și 400 cor. în bani.

Opoziția oroadă. Comisiunea centrală a partidului opozițional croat reunit a primit proiectul subcomisiunii pentru fusiunea folilor de partid. S'a decis totodată ca locuitorii Croației să fie provocați a țină meetinguri populare în toată țeara pentru ca să se ceară separațiunea financiară a Croației. În cas, că autoritățile ar împedeza ținerea meetingurilor cetățenii să se folosească de toate remediile. Un meeting popular convocat în Essek fiind oprit din partea poliției redacția ziarului opozițional a

convocat o adunare pe Duminecă după amiază la care au luat parte și social-democrații. În adunare s'a decis independența financiară a Croației și s'a votat și un proiect de rezoluție în cauza proiectelor militare.

O desmintire. Deputatul socialist Dr. Ellenbogen în vorbirea sa, ținută Mercuri în Reichsrathul austriac, a afirmat, că Wekerle Sándor a scris în „Edinburg Review”, că separându-se Ungaria de Austria ar fi spusă la crise economice și fără întârziere s'ar nimici. Fiind Wekerle interpellat, dacă este adevărat enunțarea deputatului austriac, a zis, că el n'a scris nici-odată așa ceva în amintita revistă. Chiar se fie neadeverată aserțiunea deputatului austriac, sîntem foarte mult aplicați a crede, că Ungaria în cazul declarării independenței sale ar trece prin mari crise și s'ar nimici. Sistemul maghiar de guvernare ar trebui să ducă țeara la peirc.

Din dietă. Partea cea mai mare a gedinței de Vineri a fost ocupată cu discuția, dacă a fost îndreptățit presidentul să cetească Joi catalogul deputaților sau ba. Se ție, că gedința de Joi a ținut 8 ore, parte din cauza gălăgiei kosuthiste, parte, și mai ales, pentru-că gedința a fost suspendată de trei-ori, nefiind nici 100 deputați prezenți din cele 41/2 sute. Presidentul s'a văzut deci nevoit, conform regulamentului casei, să cetească catalogul, ceea-ce l'a supărat mult pe părinții patriei, pentru-că în felul acesta stimații alegători pot să afle, că deputații lor petrec preșutindeni, dar' numai în dietă nu. După o discuție lungă și stearpă se continuă desbaterea proiectului militar. Seluța nu e mulțumit, că trupele din Ungaria sînt dislocate la toate punctele espuse ale monarhiei. Eposa de-acum samănă cu timpul lui Leopold I, căci și azi se stoarce națiunea pentru străin. Cere, ca Ungaria să nu mai contribuie nimic la spesele comune. Uray aseamănă parlamentul austriac cu o turmă compusă din multe feluri de animale, cari se reboacă vecinic între ele, dar' se împacă, când li-se aduce nutrețul. Și Austriacii s'au împăcat, când a fost vorba să se îndrepte contra Ungariei. Austria n'a avut nici oadî diplomație și armată bună. Limba maghiară e desconsiderată în armata comună. De altminteri

mai bucurous ar servi în armata comună, decât la honvezi, căci pe acestia li vor pune, în caz de războiu, sigura locurile, unde vor fi mai iute măturări de gloanțele tunurilor. Acuză pe apponyiști, că s'au făcut mai liberali decât liberalii cei vechi. Urmează răspunsul la câteva interpelațiuni de mai puțină importanță și cu acestea se termină gedința.

Sedința de Sămbătă a fost umplută întreagă cu recriminațiuni făcute de deputații kosuthiști din cauza esecelor, ce ar fi comis poliția când cu înăbușirea demonstrațiilor studențești de Vineri. Înainte de începerea gedinței s'au adunat vre-o 2000 studenți înaintea parlamentului. O deputațiune condusă de Nessi s'a prezentat la Széll, ca să se plângă de brutalitățile poliției. Széll le-a promis, că va cerceta lucrul, și l'a perdut însă răbdarea, când a declarat deputatul Lengyel, că el nu poate garanta, că nu va izbucni revoluția. Deschizându-se gedința, vorbește Rátkay despre brutalitatea feroce a poliției, asemenea Vászonyi, întrerupți amândoi de strigătele opoziției, care apostrofa pe poliști de „Spărgători, betyári, uoigași, lași” etc. Vorbește Lukács, dar' în șgomotul cel mare nu e înțeles. Se ridică Széll, opoziția însă nu-l lasă să vorbească, strigând în continuu să suspendeze imediat pe Rátkai, care a condus cetele poliției. Presidentul suspendă gedința. După redeschidere vorbește eară Széll, care espune starea faptică după rapoartele oficiale. Opoziția declară totul de neadeverat. Fiind timpul înaintat se înch de gedința, rămânând ca discuția să se continue astăzi, Luni.

Persecuții mereu.

(Afacerea cu tricolorul dela cununa pusă pe mormântul lui Andrei Mureșanu).

După-cum se ție rămășițele pămîntului ale poetului nostru Andrei Mureșanu sînt așezate spre vecinică odihnă în cimiterul din Groaveri, în Brașov.

Românii brașoveni și-au arătat recunoștința națională față de poet, ridicându-l un monument sepulcral, ear' în ziua de 3/16 Maiu, aniversarea adunării celei mari, ce s'a ținut la 1848 în Blaj, în fiecare an o mână ploasă puneă câte o cunună pe mormântul poetului.

Așa s'a întâmplat și anul trecut. Poliția însă a confiscat des de dimineată panglica tricoloră dela cunună. A doua zi cel-ce se primblau prin aleauna, ce

FOITA „TRIBUNEI”.

Academia română.

— Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1902—1903. — (Urmare).

1) »Din Tomul al XXV — Partea administrativă și Desbaterile anului 1902—1903» s'a tipărit fascicula, care cuprinde procesele-verbale ale gedințelor până la sesiunea generală actuală, precum și următoarele note și comunicări: »Declarațiunile Conferenței internaționale generale de măsuri și greutăți, privitoare la unitățile de masă și de capacitate, de St. C. Hepiteș.

Inscripțiunile dela Podoleni (Neamțu), de I. Tanoviceanu.

»Cel mai vechiu cunoscut document dela Alexandru-cel-Bun», de I. Tanoviceanu.

2) »Tomul XXV — Memoriile sesiunii literare» se află sub presă și cuprinde până acum memoriul:

»Megleno-Români». Studiu etnografico-filologic, Partea I. și II. de Pericle N. Papahagi.

3) »Tomul XXV — Memoriile sesiunii științifice» s'a început a se tipări și cuprinde următoarele memorii:

»Olima zilei de zece Maiu», de I. S. Murat.

»Materiale pentru Climatologia României, XVI. Climatologia Iașilor», de St. C. Hepiteș.

»Cercetări asupra compozițiunii chimice a petroleurilor române», de Petru Poai.

»Mortalitatea peștelui dela Hereștreu și dela Teiul Doamnei din primăvara anului 1902» de Dr. V. Babeș și P. Riegler.

»Observațiuni asupra puterii apărătoare și curative a sângelui», de prof. Dr. V. Babeș.

»Plante nouă din România». Note postume de Dr. Dimitrie Brăndză.

»Despre lucrările științifice ale profesorului Dr. Nicolae Kalinderu» de prof. Dr. V. Babeș.

»Istoria naturală medicală a poporului român», de Dr. N. Leon.

Din publicațiunile institutului meteorologic al României (a șasea notă), de St. C. Hepiteș.

2) Din istoriile lui Erodos, traducerea premiată a dlui D. I. Ghica, s'au tipărit coalele 19 și 20 (2 pagine) din cartea IV, cari cuprind capitolele 195—205 și cu acestea s'a încheiat volumul, care vi s'a și împărțit în cursul anului. S'a început apoi cartea II, din care s'a tipărit coala I, cuprinzând capitolele 1—6.

3. »Dicționarul limbii române» continuă a fi redactat după normele stabilite de comisiune și aprobate de academie în anii trecuți. Dicoleg Al. Philipide, ajutat de cei patru colaboratori

ai sei, a ajuns astăzi cu ăntăia redacțiune până la cuvântul cenușă.

4. Lucrările bibliografice cu cari este însărcinat bibliotecar al Academiei au fost continuate anul acesta.

Din »Bibliografia românească veche 1508—1830», s'a tipărit fascicula VI în care se cuprind adăgiriile și îndreptările la descrierea cărților din anii 1508—1719, precum și diferite indice relative la cuprinsul întregului volum. Rămâne a se tipări introducerea, și astfel volumul I al publicațiunii va fi terminat. În volumul II se vor cuprinde cărțile tipărite între anii 1719—1830, pentru cari materialul este aproape în întregime adunat și rinduit.

Din »Catalogul manuscrisurilor românești» s'a început tipărirea fasciculei IV.

5. Din »Publicațiunile fondului Vasile Adamachi» nu s'a mai tipărit nimic în cursul anului. Tomul II, care se află sub presă, cuprinde:

No. VI. »Descrierea câtor-va fosile terțiare din nordul Moldovei», de Dr. Ioan Simionescu.

No. VII. »Constituțiunea geologică a țărmului Prutului din nordul Moldovei», de Dr. Ioan Simionescu.

No. VIII. »Influența substanțelor străine asupra solubilității Phenythioureei în apă», de Petru Bogdan.

6. Din »Publicațiunile fondului princesei Alina Știrbei» a apărut înocă de anul trecut tomul IX, din »Acta și do-

cumente relative la istoria renașterii României». În cursul anului acestuia s'a început tipărirea tomului X, cel din urmă al acestei publicațiuni; acest volum va fi format din diferite indice: s'a tipărit tabela cronologică și analitică a documentelor în 18 coale (286 pagine); ear' acum se lucrează la un indice general alfabetic de nume și de fapte, care va înlesni foarte mult consultarea întregii publicațiuni.

7. »Din catalogul monumentelor epigrafice și sculpturale ale muzeului național de anticități», întocmit de dl Gr. G. Tocilescu, s'a terminat de tipărit partea I, și s'a împărțit în cursul anului.

8. Din »Istoria română de Titus Livius», în traducerea premiată de N. Locusteanu și I. S. Petrescu, s'a prezentat materialul pentru volumul III, și anume c. XXI până la c. XXIII, cap. 19 rămase de acum doi ani, precum și c. XXIII, cap. 20 până la XXVI, cap. 27, prezentate anul trecut. În sesiunea generală a anului trecut s'a decis ca această traducere, care s'a și dat la tipar, să se imprime în fascicule anuale de câte cinci cărți.

În cursul anului s'a decis a se trimite în dar publicațiunile Academiei:

»Bibliotecii episcopiei Râmnicului»; »Direcțiunii școlii de comerț gra-dul II din capitală;

ear' în schimb s'au trimis »Bibliotecii Naționale» din Rio-de Janeiro.

IV. Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

Precum am avut ocazia a vă arăta și anul trecut, subvențiunea acordată de stat pentru publicațiunea: »Documente privitoare la istoria Românilor» a fost supusă la mai multe reduceri și anul expirat ea a fost scăzută la 10.000 lei, cifră ce s'a mănținut și prin bugetul anului curent. Această sumă a fost întrebuințată la plata datorțiilor de tipografie din trecut și la continuarea cu înecet a acestei importante publicațiuni.

Din lipsa de mijloace s'au restrîns deocamdată cercetările prin diferite arhive străine. S'au procurat totuși copii de pe vre-o 500 documente din arhivele dela Stockholm, Haga și Sibiu, precum și din bibliotecă Zamoyaki din Vargovia.

Din materialul de documente până acum neconoscute, descoperite și decopiate de dl profesor N. Iorga din vechile arhive austriace, s'a publicat în 1900 volumul XI cuprinzând celele privitoare la Petru Vodă Șchiopul și familia lui; acum s'au tipărit în volumul XII celele privitoare la Michail-Viteazul și la familia sa. Acest volum este aproape terminat, fiind tipărite dintr'insul 102 coale, cari cuprind 1179 documente din anii 1594—1600.

Până acum s'au tipărit 30 vol. cu 16825 documente din anii 1199—1818.

duce spre timp, au zărit o altă cunună cu tricolor, pe care cineva o adusese noaptea spre a înlocui cu ea pe cea con-ficată. Acest tricolor a fost lăsat să filfale în vânt până pe la orele 1 1/2, când venira mai mulți polițiști să-l con-fisge din nou.

Le alec și pe maidanul din Gros-veri erau ca întodeauna între alți și mulți dela școalele române. Mănași de curiozitate, băieții se adunară să vadă unde se duc stăția polițiști și ce vreau să facă?

Printre băieți se amestecară și calfe și alte persoane, cari veneau dela prânz din Scheiu spre cetate, unde își aveau ocupațiunea lor.

Băieții vor fi lărmuit puțin, cum e obiceiul băieților, când aleargă și sar și strigă cu cântec subuoară, bucurându-se de cele câteva minute libere, ce le au înainte de-a intra în școală.

Polițiștii au considerat drept demon-stratie gâlăgia inofensivă a băieților și i-au soris pe câțiva în carnet. S'a por-nit contra lor ceretare, care însă s'a dovedit, că nu e motivată și prin ur-mare nu s'a ridicat în potrive lor nici un fel de acuzare.

Polițiștii însă și-au notat în carnet și pe doi industriași, anume Gheorghe Drăghici, culegător, de literesji Dumitru Mogos, calfa de clorăpar, cari au fost dați în judecată pe motiv, că au aștit pe băieții la împotrivire contra autori-tăților, orimă prevăzută în § 165 al co-dului penal și care se pedepsește cu temniță ordinară până la 3 ani.

În 20 Martie s'a judecat procesul lui Drăghici și Mogos la tribunalul din Brașov sub prezidenția judei Dr. Iahn, fiind procuror Dr. Molnár, ear' apărător dl candidat de avocat Dr. Ioan Fruma, fiind locu d-lui avocat Simeon Da-mian.

În urma pledoariei d-lui Dr. Ioan Fruma atât Drăghici, cât și Mogos au fost achitați (măntuiți) de sub acuzarea de așitare contra autorităților, dar' pro-curatorul a ridicat în cursul procesului altă acuzare contra lor, anume acuzarea că cei doi au făptuit delictul de așitare contra unei naționalități, prin aceea, că ar fi strigat cu acea ocaziune: »Trăiască România — crepe Ungurii! Acest de-lict este prevăzut în §. 172 al codului penal și se pedepsește până la doi ani închisoare de stat.

Față cu Mogos numai un polițist a susținut, că a auzit aceste cuvinte, dar' față cu Drăghici au susținut doi poli-țiști sub jurământ. Drăghici însă a pro-dus vre-o 5 martori, cari sub jurământ au mărturisit, că nu l-au auzit rostind asemenea vorbe.

Sentința tribunalului a fost pentru Mogos de achitare, dar' pe Drăghici l-au condamnat la 1 lună închisoare de stat și 100 cor. amendă. În cazul când amenda de 100 coroane nu s'ar pute în-casa, aceasta se va preface în zece zile închisoare.

Procurorul a luat recurs în contra sentinței atât față de Mogos, cât și față cu Drăghici. Mogos s'a declarat mulțu-

mit cu sentința, dar' Drăghici și spără-torul au anunțat dessemenea recurs.

Tricolorul, care era pe masă ca »corpus delictic, a fost dat procurorului spre nimicire.

Revista esternă.

Peninsula Balcanică.

Inspectorul general Hilmi-Paşa de-minte ştirea esgerată despre perderile suferite de Turci cu banda lui Sarafoff la Vladimiroff. Turcii au pierdut un mort și cinci răniți, banda 12 morți și mai mulți răniți. Lupta s'a întâmplat nosp-tea, ceea-ce a și ajutat, ca să scape ceata lui Sarafoff.

Comisiunea trimisă pentru mulco-mirea Albanezilor la Ipeo a convocat o adunare a tuturor notabililor Albanezi. Provocarea, ca Albanezii să renunțe la opoziția lor contra reformelor, a rămas fără rezultat. Un șef, Șabar Binaou, a declarat, că ei vor răspunde cu armele la ori-ce încercare de a introduce re-forme, cari ar fi păgubitoare pentru ve-chile lor prerogative.

Poarta a atras atențiunea amba-sadorilor străini din Constantinopol, că operațiunile bandelor și agitațiunea co-mitetelor fac imposibilă aplicarea refor-melor.

Sforțurile ce și dă guvernul turcesc ca să pacifice Macedonia sunt cu totul compromise și nimicite de acțiunea in-surgenților.

Bulgarul Kara, amnistiat și liberat din închisoarea din Monastir, când s'a întors la Perlepe a omorât pe Turcul Se-feldin sugrumându-l și tăindu-i cada-vrul în zece de bucăți.

Comitetul macedonean a hotărât di-strugerea liniei ferate Monastir-Salonie.

Autoritățile fiind înștiințate de acest plan, au luat cele mai serioase măsuri, pentru a face imposibilă punerea în practică a planului comitetului.

La Constantinopol se așteaptă în fiecare moment sosirea ofițerilor suedezi și belgieni, cari vor merge să reorgani-seze gendarmeria în Macedonia.

Ei se vor prezenta Sultanului, în-ainte de a se prezenta la posturile lor.

Anglia.

În parlamentul englez a spus Cham-berlain situația din Africa de sud, spu-nând, că până acum au fost repatriați peste 100.000 Buri și s'au plătit pentru des-păgubiri vre-o 15 milioane. Prospecele ar fi foarte bune, în-deosebi pentru agri-cultură. Nu poate spune, căad va fi po-sibilă instituirea autonomiei, deocamdată e sistemul coloniei de coroană mai po-trivit.

Știri mărunte.

Din Tanger se telegrafează, că în Maroo domnește linște, numai în Tetuan au fost unele turburări, fiind niște fanatice, se însoceze o mi-gre care creștinilor.

În Honduras au fost trași înaintea tribu-nalului de războiu doi generali, pentru că n'au ajutat la timp pe fostul president, care a suferit înfrângerea din urmă. Ei au fost condam-nați la moarte și executaji.

Din Năsăud.

(Articol dedicat inteligenței năsăudene).

— 20 Martie c.

S'a implinit șase ani, de când in-teligența năsăudeneă — cu puține ex-cepții — s'a rupt de grosul poporului român, intrând în beljile politice gu-vernamentale, alegând deputat guverna-mental și afirmându-se din când în când ca club liberal; și au trecut aproape de patru ori atâția ani, de când s'a încep-put schimbarea la față a vieții publice românești în ținutul Năsăudului.

Fost-au vremuri, când toate mișcă-rile naționale, politice și culturale, aflau în Năsăudeni și fruntași și gregari în-stoinici și harnici, aflau sprijin și încu-rajare, ca în puține alte părți. Răscol-ți trecutul mai recent până înainte cu două decenii și veți câștiga, privind fe-lul mișcărilor de atunci, o impresie din cele dătătoare de nădejdi, o iconă de viață trează, sănătoasă, înfrumățată.

A fost o epocă de regenerare, o luptă — de altcum pe atunci generală la po-porul românesc — pentru afirmarea ro-mânismului în politică și cultură, pur-tată cu multă energie în special pentru asigurarea drepturilor ce erau amenin-țate a fi pierdute după desființarea gră-niței. Dar' pe când în alte părți lupta națională s'a continuat și se continuă cu zel mai mare ori mai mic, pe când se ivesc nouă centre de viață puternică românească, în același timp, în cele două decenii din urmă, Năsăudenii încep a-și căuta o poziție mai comodă, mai tih-nită; din intranșigenți devin oportuniști, încep a lăngezi în politică ca și în alte manifestări ale vieții naționale, încât astăzi cu toții sunt cuprinși de o adîncă apatie, amenințătoare prin constanța ei, în toate sufețele s'a sălăsluit o greață de ori-ce avînt, de ori-ce mișcare puter-nică și ideală în scopul ei.

Nu vreau să constat numai decăt, dacă începutul acestei decadente inci-dental numai ori prin v'r'un nex causal concide cu începutul activității lui Ciocan în ținutul nostru, constat însă ca un adevăr proaspăt și prin urmare ușor de marcat, că din momentul în care acest bărbat a ajuns cu deplină putere la cârma afacerilor din ținut, a început ca prin farmec ori-ce activitate națio-nală, fie cât de nevinovată și că deca-dența a crescut în raport cu creșterea puterii lui Ciocan, așa că acum, când puterea lui e în culme, la culme e și apatia și indiferențismul pentru cele ob-ștești. Sînt aceste adevăruri, pe cari nu le poate contesta nimeni.

Dar' lucrul până la un punct e es-plicabil. Căci introducînd la noi dl Ciocan politica de a face opozițiune guvernului, ci de a face totul pentru câștigarea încrederii și protecțiunii ace-luia, a urmat de sine, ca viața verde românească de până atunci să capete o suprafață mai puțin agitată, mai lini-ștită, să se introducă în locul cu înecul un spirit conciliant, care s'a adîncit și generalizat atîta, încât astăzi sună cu convingere de pe buzele fiecăruia ma-xima omoritoare de ori-ce viață națio-nală: »cu guvernul nu te poți pune!»

Și ca să nu atragi urgia guvernului, tre-bue să mai lași din naționalism, din in-tranșigență, să te pui bine cu volgăbi-raele și cu Maghiarii din localitate, cu fișpanul și cu ministrii, și ori-cum, e mai bine să nu miști decăt să faci un pas greșit; ear' ca să piară și cea mai mică urmă de bunăvială despre posibi-litatea unor gânduri ascunse trebuie să mei lași din dragostea cu poporul, cu interesele obștești, cu cele ideale națio-nale. Hei, trăim vremuri grele; să și vadă fiecare de treburile sale; să nu ne primejduim!!

Această înțelepciune politică a ie-codit-o dl Ciocan și astăzi ea e credeul ce-l auzi recitându-se de cea mai mare parte a inteligenței năsăudene, deși ce-al-tă lume toată profesază altă politică, care învață că viața conștientă națională e totul și că cu cât ne va scădea forța de re-sistență, cu atîta ni-se vor smulge mai lute și în mai mare măsură drepturile. Ear' naivii cred, că așa se pot mîntui drepturile: din mila guvernului ungu-resc, nu prin vrednicia luptei! Nu gînd-esc ei, că oare mai putem fi vrednicii de drepturi, pentru cari nu vrem să ne luptăm și pe cari nu vrem să le apă-răm cu toate forțele noastre?

E de neînchipuit, cât de ușor și împacă conștința această inteligență, de altfel capabilă de o muncă, care ar pu-tea aduce foloase imense ținutului și neamului. E de neînchipuit, cum acești bărbați dușmani ai guvernului ungu-resc, cari se revolta — în cerouri in-time — totdeauna, când aud de o nouă lovitură aplicată neamului de guver-nul maghiar, acești Români buni în fond, cari urmăresc cu sinceră bucurie ori-ce acțiune românească — condusă de alții, această se rețin dela ori-ce mișcare na-țională și peste tot dela ori-ce activitate pentru binele public, ba ce e mai mult se fac capete plecate dlui Ciocan, for-mează club liberal — cum nu știu se se pomenească alt undeva printre Ro-mâni, — care funcționează atunci, când (culmea ridicolului!) nici Maghiarii din Năsăud nu sînt organizați astfel, aleg deputat guvernamental, trimt fruntași-lor politici maghiari adrese de aderență înainte de alegere, și după alegere altele de o slugărnicie compromițătoare (în-truna zic: »autorității atlan ragaazko-dăunkat nyilvántitjuk etc.»)

Și să se știe, că această lăză bro-gătească politică se întinde nu numai peste șef și peste cei mici și supuși, ci și peste unii din »marii grănițeri», și că s'a lăsat departe peste hotarele Nă-săudului. E interesant a înregistra aici, că dacă anul trecut s'au aflat în Bistrița unii, cari nu voiau să primească socie-tatea pentru crearea unui fond de teatru român, aceasta e a se mulțumi intrigi-lor lui Ciocan, care nu voia bucuria, ca așa aproape de cuibarul seu să se dea prilejul unei imposante manifestări naționale. Și nu e simptomatic, că în preajma alegerii de deputat din luna trecută s'a strecurat în »Revista Bi-striței» — care promitea a sta în chestii românești pe aceeași basă cu celelalte ziare naționale — un articol, care sub forma de a combate păcatele electorale

milita pentru alegerea unui deputat gu-vernamental, a dlui Ciocan?

Înainte de asta cu patruzeci și unu de ani scria »Gazeta Transilvaniei», că aceia, cari ar cere să se împartă averile grănițerești între comunități, »ar trebui publicați în lume, ca să fie stigmatizați de egoiști inoarnați fără cât de puțin simț național, cari vreau a trăi ca vite, numai pentru sine, fără a le păsa de viitorul fiilor, nepoților și strănepoților sei». Căți ar trebui acum publicați și în ce mod stigmatizați cei-ce crescuiți din aceste avari nu numai »vreau a trăi fără a le păsa de viitor», ci trec — fie și pro forma — în tabăra dușmani-lor!! Căci nu se pot prețui de ajuns pagubele, ce aduce unui neam acest fel de politică, care te crește pentru lingui-gire, servilism, fățărnicie, te înmoale, îți frînge voința și convingerile, reduce moralul, introduce sistem de căpătuieli în riscul meritelor, amorțește pentru prezent ori-ce mișcare altruistă, ideală și dă pildă ce infectează viitorul și-l corupe.

Și în ce proporțiune crește mania aceasta a ocăclirilor, în aceeași scade încrederea și energia masselor, a popo-lului, când vede și pe »domnii de Ro-mân» intrați în apele jupuitorilor de altă lege. »Nu ne trebușcă domni, că nu ne-om pune singuri funea în grumazi!» sună nespus de dureros pe stradele Nă-săudului în zile de alegeri comunale. Căci domnii uită, că dacă au putut ajunge domni, e că au avut la spate »școalele și fundațiile grănițerești, ave-rile cele »frământate în sânge», cari s'au destinat cu multă abnegațiune, nu ca să se împuțoteze ținutul cu domni, cari să se uite la șeran ca din pod, ci ca să se crească bărbați deștoinici spre a îndruma poporul pe căi mai ferice și conșcrați cu trup cu suflet binelui de obște, al ținutului și al neamului. Și ar trebui numai un picuș de sentiment de recunoștință și datorie, ca să rămăie înțelea fiececărui pe viața întreagă, că acesta-i angajamentul moral, ce l-a luat deodată cu învătătura din școalele gră-nițerești, decătă cu ratele de stipendiu și de salari: a munci pentru binele și fericirea neamului, nu însă a petrece în neajurare și nelucrare, ori a alege depu-tați guvernamentali, a forma club libe-ral și a face ocăcliri, ce roșesc obrazul omului onest.

E evident, că aceste efecte desa-troase și ruginoase sînt a se atribui politicii obscure de a slugi la doi stă-pâni, îngălând când pe unul, când pe altul pentru a susține încrederea amên-durora, politice, al cărei zămislior în ținutul nostru e dl Ciocan; — ear' ale-gerea din Februarie a. c. a dovedit, că entuziasmul Năsăudenilor pentru acest domn nu a scăzut, deși pentru un Ro-mân cinet și corect singur programul, cu care apșit candidatul, trebuia să fie de ajuns spre a-l face să rămână de-parie de urnă și de banchet.

Era o vreme, când ținutul Năsău-dului trimitea în dietă deputați, cari să reprezinte interesele ținutului deodată cu demnitatea națională, ori când acea-sta nu s'a putut, ca de ex. la 1875, se abținea total dela alegeri. Acum însă nu se face nici uns, nici alta. De dragul unui singur om Năsăudenii sacrifică interesele ținutului, sacrifică demnita-tea națională și adese ori demnitatea personală.

1. Că nu interesele românești ale ținutului l-au îndemnat pe dl Ciocan să se forțeze la cond: cerea treburilor gră-nițerești, ne-o spune crucea, ce l'a afir-mat o pe pept Băntffy, figura tipică a go-vinismului maghiar, după ce l'a pus să administreze fondurile grănițerești, cruce, pe care un ministru maghiar nici-odată n'o dă unuia, care lucrează așa cum cer interesele noastre cele todeauna opuse intereselor govinismului maghiar; ne o spune și num'rea sa de profesor uni-versitar, fără a ave absolut nici un me-rit literar și științific, dar' de altă parte avînd contra candidați pe cei mai abili indivizi în ale renegării naționale și poate cu ceva activitate în literatură; ne-o spune în sfîrșit sprijinul ce în două rînduri i l'a dat guvernul spre a pute »jurge în dietă.

Poi să asiste dară dovezi mai con-vingătoare, că Năsăudenii susținînd pe dl Ciocan ori suferindu-l fără opozi-ție au sacrificat interesele obștești și că prin urmare s'au făcut vinovați de această sacrificare?

2. Prin intrarea în partidul guver-namental, prin formarea clubului liberal, prin adresele de aderență trimise în nu-mele alegătorilor ceruții Năsăud con-trariilor nostrii politice au sacrificat pen-

V. Biblioteca.

Însemnătatea colecțiilor bibliotecii noastre devine din ce în ce mai mare pentru mișcarea studiilor și în-deosebi a celor istorice, mai ales de când prin legea dela 11 Aprilie 1901 s'a dat Academiiei și Bibliotecii centrală a sta-tului, împreună cu subvențiunea anuală de 25.000 lei.

Colecțiunile se completează și cresc repede, numărul lucrătorilor crește nelu-cet în cele două săli de lucru: a căr-ților tipărite și a manuscriselor și do-cumentelor. Foile statistice regulate, cari se țin de serviciul bibliotecii și se publică la fiecare sfîrșit de lună, arată această creștere. Statistica sporului co-lecțiilor și a frecuenței consultării ma-terialelor în anul 1902 arată că în acest an 21928 volume tipărite au fost comu-nicate la 5175 cititori și că 830 volume au fost împrumutate acasă la 44 per-soane; că 575 ceretători au consultat 2388 volume manuscrise, ear' 410 au consultat 22618 documente.

Colecțiunile au crescut în total cu 7126 volumuri și broșuri, 139 ziare ro-mânești, 152 reviste române, 169 reviste străine, 77 atlase și cărți, 8 stampe și portrete, 576 volume manuscrise, 7792 documente, 35 fotografii, 2 albumuri, 5 desennuri, 4 note musicale, 42 foi volante.

Serviciul comunicării cărților și a se-ciorialte materiale științifice atât în să-

lile de lucru cât și împrumutarea acasă persoanelor, cărora regulamentul le dă acest drept, se face de personalul bibli-tecii cu cea mai mare grabă și esacti-tate. În regulata îndeplinire a acestor îndatoriri se întămpină însă două mari dificultăți, pe cari mă cred dator a vi-le aduce la cunoștință, căci ele pe deoparte îngreunează serviciul, ear' pe de alta strică și descompletează colecțiunile bi-bliotecii.

a). Antăia dificultate este privi-toare la împrumutarea acasă a cărților tipărite. Regulamentul permite să se împrumute cărți acasă membrilor Aca-demiei de toate trei categoriile, profe-sorilor universitari, ministrilor țării și ministrilor puterilor străine; se pot împrumuta până la 25 volume și cele împrumutate se pot ține până la trei luni. Întămpinăm adese ori cele mai mari greutăți spre a obține restituirea căr-ților împrumutate, cari sînt câte-odată ținute cu ani. Unele persoane cu drept de împrumutare abuzează de dinsele pentru alții, cari nu au ei înșei acest drept; atunci se întămplă că cel care de-ține cartea nu o restituie împrumutăto-rului sau o restituie stricată, cu note și sublinieri făcute pe ea cu cerneală sau cu creon.

Operațiunile cu repetite reclamarî perd un timp prețios personalului foarte restrîns față cu mulțimea lucrului ce este de făcut în bibliotecă.

b). Un și mai mare rău se întămplă unor cărți când sînt comunicate în sala de lucru sau când sînt împrumutate acasă: se întorc cu foi smulse și luate dintr'însele. Persoana care le folosește are trebuință de un text de 2, 3, 5 foi; în loc să-l decopieze, rupe foile din vo-lum și restituie volumul fără ele. Ase-menea acte de sălbătăcie au descom-pletat mai multe volume, mai ales din colecțiile unor reviste vechi. Suprave-ghearea și paza unor asemenea operați-uni este foarte grea.

Vă aduc la cunoștință aceste abu-suri, de cari se lovește serviciul bibli-tecii, fără să vă pot propune deocam-dată altă măsură specială — afară de cele prevăzute în regulament — pentru împedecarea răului. Este însă bine ca Academia și publicul cel cult să știe în ce mod se abuzează de colecțiunile strine cu atâtea sacrificii și cu atîta muncă.

Cele mai importante daruri făcute colecțiilor științifice ale (instituțiunii) noastre sînt următoarele:

Dela casa M. S. Regelui s'au pri-mis în dar două publicațiuni ale lui F. Marouard: »Das Bildnis des Hans von Schönitz und der Maler Melchior Jese-len», München 1896, în folio și »Die Zeichnungen Michel Angelos im Museum Teyler zu Haarlem», München 1901, în folio.

Ministerul cultelor și instrucțiunii publice ne-a trimis 244 volume manu-scrise și 253 volume și broșuri, rido-ate dela mănăstirea Cernica de dl pro-fesor N. Iorga, după înăscorinarea dată d sale de minister, apoi 16 volume ma-nuscrise și 859 volume tipărite, cari au făcut parte din biblioteca seminarului central din capitală; tot prin îngrijirea ministrului de culte, Academia a ajuns în posesiunea bibliotecii răposatului epi-scop Ghenadie al Rîmniciului, compusă din 2008 cărți tipărite, 151 volume ma-nuscrise și 1384 d ferite documente is-torice.

Administrațiunea casei bisericii de pe lângă ministerul cultelor a dăruit 7 volume manuscrise și 8 cărți tipărite găsite unele la fosta mănăstire Aposto-lache din Prahova, altele între cele ră-mase din ale fostei mănăstiri Socola.

Ministrul de interne (ne-a trimis în dar 301 monede de aur turcești, vene-țiene și occidentale, găsite cu ocaziunea săpăturilor făcute în vatra satului Co-chirieni (Constanța).

Dela ministerul afacerilor străine s'a primit o fotografie reprezentînd so-sirea M. S. Regelui României la Rue cine la 29 Octomvrie 1902.

Di primar al orașului Iași a dăruit un danar unguresc de argint dela Re-gale Mateiu Corvin.

(Va urma.)

tru același individ demnitatea națională.

3. Prin cortegirile febrile din toamna anului 1901, prin toate lingurile și slugărniciile, ce le au făcut d-lui Ciocan, au sacrificat din demnitatea personală.

Și acum, că au făcut toate aceste ori din prietinie, de dragul persoanei, ori din lipsă de energie pentru opoziție, ori pentru ajungerea unor anumite interese personale, în ori ce cas pe Năsedu deni cade o grea responsabilitate pentru jertfirea așă de ușuratică a celor mai scumpe bunuri ale Românilui de omenie: a intereselor obștești, a demnității naționale și personale.

Și dacă e evident, că a slujit d-lui Ciocan și «principiilor» sale politice înseamnă a aduce aceste jertfe nerăplăcite prin nimic, nu în mai puțină evidență apare necesitatea abandonării acestui fel de purtare în treburile noastre publice, presupunând, că lucrurile nu stau așa de rău, încât o îndreptare în însuși mediul devenit bolnav a devenit imposibilă.

Ear' când exprimăm necesitatea acestei îndreptări, nu așteptăm numai decât o sănătoasă activitate politică, ci așteptăm, că în primul rind să fie curmată jertfa ce se aduce unei persoane, care reprezintă o direcție ce asasinază viața noastră publică prezentă; așteptăm, ca lingurii, oăciuliri, căpătueli și slugărnici să dispară; să dispară pe vecie — ca un lucru ruginos ce a caracterizat pe un timp Năsedul — ciubul liberal și toată politica guvernamentală; să dispară lipsa de dragoste de muncă pentru binele public și prisosul de indiferență — urmările triste ale «sistemului». Așteptăm să revină sentimentul de demnitate națională al înaintașilor din decenii anterioare epocii ciocaniste; să revină exemple de jertfă sin. teltate în testamentul, ce vechii grănițeri ne-au lăsat la moartea grănițierului, când tot, ce în cursul alor nouă decenii căștigaseră prin lupte și sânge, au depus pe altarul iubirii de neam, pe altarul culturii naționale; să revină în afiruit sentimentul de datorință față de un trecut glorios, față de un prezent deplorabil, față de un viitor compromis.

Când străinii ne înădușesc, când sărăcia crește, când agenții încep a îndemna poporul la emigrare, când tot momentul ne poate aduce eventualități, cari să îngroape pe o vecinicie averile noastre și viața noastră națională, când în fine nepăsarea e așa de adâncită și așa de generală, — sperăm, că e iminent timpul, ca să se afirme legile firii, ca să izbucnească cu forță elementară reacțiunea, să se pornească curentul cel dător de viață, indemnător la luptă, la acțiune sănătoasă și vrednică, sperăm să vedem prăbușindu-se acugi întreaga plăsmuirea minții violente și înalindu-se, falnic și solid, lăoaș în Năsedul virtuților stră-bune și aprigei munci cărmuite de idealele neamului nostru. Ne este mare nădejdea, că va scrie odată istoria finutului nostru: »După două decenii, de decadentă și dezastre, reprezentate prin I. Ciocan, înseputul veacului al douăzeci-lea a legat cărapi tirul vechilor lupte întrerupt prin această epocă».

Dee D-zeu, ca natura regenerată prin viețuirea, ce ni-se vestește, s'aducă în viața noastră publică regenerarea dorită!

„Asociațiunea“.

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului IV. Sibiu, al «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român» este prin această convocată pe Duminică în 16/29 Martie a. o la 11 ore a. m. în locul central Sibiu, localitatea casei române, — la care s'au postit la lua parte toți membrii despărțământului, precum și binevoitorii aceluia.

PROGRAMA:

1. Deschiderea adunării prin directorul despărțământului.
2. Raportul general al comiteului.
3. Raportul casarului despre starea cassei după rațiocinul anului 1902 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1903
4. Censurarea acestor rapoarte prin emisiuni speciale; referada acestor comisiuni.
5. Disertațiuni, cari s'au a se prezenta directorului despărțământului cu cel puțin 48 ore înainte de adunare.

6. Eventuale propuneri.
7. Dispoziții pentru verificarea proiectului adunării generale.
Sibiu, 10/23 Martie 1903.

Lazar Triteanu, secret. desp.
Dr. Liviu Leményi, dir. desp.

Cronica zilei.

Sibiu, 23 Martie n. 1903.

Cununia ministrului Ionel Brătianu. Cetim în ziare următoarea știre interesantă: Fiica lui Astor a milionului renumit din America, de vre-o câte-va săptămâni împreună cu fratele ei se bucură de ospitalitatea moștenitorului de tron din București. În iarnă a fost mai de multe ori la București, frumoasa milionară. Aceasta se aduce în combinație cu măritul ei. Cel ales după-cum se spune ar fi ministrul Brătianu, care e cunoscut în București ca și cuceritor de dame. D-șoara Astor are zestre, abstrăgând moștenirea, 40 milioane dolari. Pentru aceste apoi d-șoara Astor va deveni soția unui bărbat frumos, politic distins și bărbat din o vechi familie nobilă. Ionel Brătianu este adecă fiul lui Ioan Brătianu al distinsului bărbat de stat.

Căuțiunea în România. Ministrul de război român va depune pe biroul corpurilor legiuitoare un proiect de lege, pentru modificarea art. 10, din legea căștoriei ofițerilor. Proiectul va prevedea, că M. S. Regele poate da dispensații de doi (căuțiune) în urma unui raport al ministrului de război.

Mari turburări la Pesta. Universitarii voiau să sërbeze împreună cu kossuthiști aniversarea morții lui Kossuth. Ca de obicei însă, s'au încreutat cu poliția. Au fost grave turburări. Raport detaliat vom da mâine, eată însă telegrama ce vine înainte de a se fi sfârșit demonstrațiile:

Budapesta. Manifestațiunile studenților la cari s'au asociat și alte elemente, s'au reinot după amiază. S'au produs mai multe conflite cu poliția, care a fost huiduită și bătută cu petri. Agenții polițienesci au trebuit să facă uz de săbi în mai multe rânduri, pentru a împărtia mulțimea. S'au mai mulți răniți; un copil a fost ucis de copitele calilor. Un funcționar polițienesc și câțiva agenți au fost răniți cu petri. Un deputat din partidul independent a primit o lovitură de sabie dela agenții polițienesci.

Demonstrațiunile au durat până la orele 11 din noapte. S'au făcut sute de arestări. Demonstrația continuă încă. Luptele pe stradă tin mereu.

Talburări în Basarabia. După știrile, ce primesc z'arele vieneze, la Kișineu în Basarabia s'au întâmplat mari disordini. Tărani din împrejurimi au atacat mahalaua evreească în scop de a ucide pe Evrei, inculpându-i, pentru asasinat ritual al unui băieț, găsit mort cu 18 răni de cuțit în corp. Băiețu', un anume Ryabukov, fusese trimis de un comerciant evreu. El a fost găsit mort într-o grădină. Gendarmeria a respins pe țărani.

Furt de iocane. Ziarele sosite astăzi din Viena ne anunță că ieri noapte, un hoț, rămas necunoscut, a furat din Catedrala Sf. Stefan vestita iocană a Maicei Domnului, în al cărei cadru erau înorustate multe pietri prețioase, în valoare de 50 mii de coroane. Popul s'au foarte îndurerat. Dinși albeargă în toate părțile spunând că acea iocană a vârsat adevărate lacrimi acum două secole, și credințioșii o împodobiseră cu petri scumpe.

Mormântul lui Atila. Un țeran din satul Saint-Iohand, aproape de Marburg, Sîria, săpându-și ogorul, a găsit un sarcofag de bronz și alte obiecte tot de bronz șezate pe niște petri mari în cari erau săpate mai multe inscripții cu numele lui Atila, marele comandant al Hunilor. Se crede că acolo este mormântul lui Atila. O comisiune arheologică s'a dus să examineze mormântul.

Afacerea Humbert. Procesul familiei Humbert va veni în dezbateri pe la sfârșitul lunii Iunie c. Esperții, în procesul Humbert, au certifică că scrișul lui Emil Daurignac cu acela al pretinsului Crawford, este absolut identic.

Balonul automobil. După cum se știe contele Delavanux a inventat un balon, automobil, care la experiențele de până acum a dat rezultate nu toame satisfăcătoare. În timpul din urmă contele, în urma perfecționării adusă invenției sale, speră să traverseze Mediterana, înțreținând comunicațiunea cu vasele de război.

La fondul de 20 bani, întemeiat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu — pentru acuzarea unei case cu hală de vînzare pe seama meseriașilor români, nou hirotonitului paroh Ioan Roman, din Orăștioara-de-sus, dăruște în numele sau și al soției sale Rîca P. Opincariu suma de 2 cor.

Greva studenților se întinde. Greva studenților universitari din orașele Neapole, Milano, Palermo, și alte cetate mari s'a întina și la Licee și alte școale secundare. S'au produs desordini și s'au arestat mai mulți studenți.

Un proiect american. »Morning Post« stă din New-York, că un consorțiu de bancheri americani proiectează de a lega între ele toate canalurile din America-de-nord și unde va cere necesitatea, să le lărgiască și să le adăcească. S'a ales deja un comitet de 20 de persoane, cari să se ocupe cu elaborarea unui proiect.

Prințesa Luisa. Se relatează că între curtea saxonă și prințesa Luisa, nu se mai fac acum nici un fel de tratative, de oare-ce s'au luat înțelegeri directe asupra tuturor chestiunilor pendinte. Se spune că numele, pe care-l va purta prințesa Luisa, va fi Luisa-Antoaneta de Saxonia (Wettin), ear' dacă prințul moștenitor se opune, atunci se va chiuma Luisa-Antoaneta de Lorena Habsburg-Toscana.

Duel mortal. Zilele trecute a avut loc în Coburg un duel cu pistolul între locotenentul de cavalerie Hartmann și un avocat. Advocatul a fost ucis.

Dnu leutenant. În timpul din urmă am înregistrat în repetiție rinduri, o sumedenie de bravuri ofițerești. Acum înregistrăm și o bravură civilă.

Un sublocotenent făcea curte la niște cusătorese pe stradele Venei, și cum mergea fanțoș s'a isbit într'un lucrător.

Și tot d-nu leutenant de cătră pădure. A început să injure și să mustru-lască pe bietul lucrător. S'a iscat ceartă. D-nu leutenant a lovit cu sabia. Atunci lucrătorul l'a prins, l'a luat arma, și tăvăindu-l pe trotuarele Venei l'a imblătit frumuse pe viteazul cavalier, spre marelă haz al publicului. Ofițerul a dat-o pe rugămintă, și numai așa și a primit sabia îndărăt.

Viță de vie nobilă, lucie, europeană și cu rădăcini, foarte ieftină, poată de tot curat, foarte frumoasă, rădăcinoasă, neatinșă de peatră și alte defecte, în 44 de soluri escelente de vin și desert. Viță de vie cu rădăcini de doi ani, o sută de mii. Viță de vie de un an șesă sute de mii. Lucii cinci sute de mii. Butuci rădăcinoși pentru altoit opt sute de mii. Fire de altoit verzi patru sute de mii. Listă de prețuri elegantă cu ilustrații colorate se trimite gratis și franco ori-cui ar cere dela firma: »Prima școală pentru cultura viței de vie din Ermellek« în Nagy-Kágya, p. u. Székelyhid. Atragam totodată atențiunea asupra inseratului de pe pag. a patra a ziarului nostru de azi.

Toată lumea știe, că sēmēnța de napi de nutreț a lui Mauthner dă recolta cea mai bună, că sēmēnța de legumă a lui Mauthner e cea mai bună și că sēmēnța de flori a lui Mauthner dă cele mai frumoase flori. Cu un cuvânt: Sēmēnțele lui Mauthner sînt cele mai bune, dau recolta cea mai abundantă și sînt uimitor de ieftine.

Dare de seamă și mulțumită publică. La petrecerea cu joc aranjată în 7 Februarie n. 1903 pentru sporirea fondului elevilor morboși dela gimnaziul român gr-or. din Brad au contribuit: a) Seara la casă: Vasile Damian, propresb., Brad 3 cor.; G. Părau, director gimn., 4 cor.; C. Costin, prof. gimn., St. Albu, prof. gimn., Vas. Boncu, prof. gimn., Dr. P. Oprea, prof. gimn., Dr. I. Radu, prof. gimn., I. German, inv., câte 3 cor., M. Stoia, inv. 2 cor.; Petru Rimbaș, preot, Brad 4 cor.; Andron Bogdan, preot, Te reșel 3 cor.; R. Ciugudean, oficial de bandă 1 cor 40 b.; G. Jule, inv. 1 cor.; Toma Ojei, zidar, I. Imperat, proprietar, Iile Ometu, propr., câte 3 cor.; Petroviciu, ometu 1 cor.; G. Ometu, comero, Te reșel 2 cor.; Georgiu Borze, butnar 4 cor.; P. Florinaș, păpușar 3 cor.; Aladăr Băn, v. not., Cebea, Paul Mihoc, scriitor not. Cebea, câte 2 cor.; Emilia Putici, notăreasă, Halmagiu 3 cor.; Cornelia Moldovan, Halmagiu. I. Demian, jur., Herțegani, câte 1 cor.; T. Daul, inv., Kisjer 6 1 cor. 60 bani; Alex. Puticiu, Halmagiu 1 cor.; Corn. Gradina, v-not., Luncoiu, Maria Cristea, inv., Gurabazra, câte 2 cor.; d-șoara S. Glava, Șesuri, d-na T. Pope, câte 1 cor.; I. Couteanu, comero, Iustiza Boldin, calfă de comero, câte 2 cor.; Francisc Mikán, calfă de comero, 1 cor. 60 b.; David Aladar, comero 2 cor.; d-na Lamfe și familia, Ciungani 3 cor.; Gündis h. oficial 1 cor.; Szabó Lajos și familia 5 cor.; Löbl, tipograf, d-șoara Conrade, Criștorbăte 1 cor.; d-na Filo și familia, Gurabazra 4 cor. Laolaltă 4 cor. 60 bani.

b) Oferte maritimă: Geraci Candra adv. Baia-de-Criș 5 cor.; Romul Cătoiu, comero, Baia-de-Criș 10 cor.; Dr. Tacfiu Bogdan, medic Ubba (Austria) 3 cor.; Dr. Nicolae Oacu dir. la »Vio toria« Arad 5 cor.; Nerva Henteșou, farmacist, București 19 cor. 77 bani; Atanasiu Cimponeriu, jude pens. al tabele reg. din Budapesta și Carlsbad (Craoția) 3 cor.; Nicolae Bedea, viceaot, Mihaleni, Alea. Draid, inv. pens., Criștor, Dr. Silviu Moldovan, adv., Orăștie,

G. Drăgan, preot, Băița, Iosif Costea, preot, Vaca, Ioan Fugăță, preot, Luncoiu, Ioan Juroa, preot, Cebea, Ioan Perian, preot, Criștor, Savu Stănilă, preot, Ribăța, Nicolae Pop, preot, Orminda, Aron Roman, preot, Luncoiu-de-sus, Ioan D. Șortan, preot, Blăjeni, Lazar Perian, propr., Băița, Nicolae Mateiu, preot, Ribăcioara, câte 2 cor.; Ioan Anghel, inv. pens. 1 cor.; Iosif Tisu, preot, Caraciu 3 cor. Laolaltă 77 cor. 7 bani. Suma venitelor: 171 cor. 67 bani. Cheltuielile: 100 cor. 24 bani. Venitul curat, 71 cor. 43 bani, care sumă s'a și transpus fondului elevilor morboși.

Publicul participant și generoșii contribuitori primească expresiunea sincerei noastre mulțumiri. Bred, 2/15 Martie 1903. Corpul profesoral.

Tribuna Literară.

S'a stîns lumina.

Din »Luceafăr«.

Doi frați orfani: Emil și Aurică. Ei, — singuri în lume, — în lumea aceasta mare, — fără rudeni, fără ajutor.

Au rămas mîitei. Emil de opt, Aurică de doi ani și au crescut înstrăinați, neîngrijii, ca iedera în pădure.

Și se iubeau sērmanii, — se iubeau mult.

Când au plecat pe la școli, ei își scriau mereu, — când se întâlneau vara, în vacanță, nu se mai desprăjeau, umblau pretutindenea împreună. Ear' toamna, când plecau care încătrău, plângeau sērmanii și inimile lor se umpleau de o neîngrijită duioșie... Crescuseră mărișori. Emil era la universitate, — Aurică era încă în liceu. Ear' vara mergeau »acasă«. — Simțeau trebuința acestui cuvînt: »acasă«, — și ei mergeau »acasă«, pînd după un an de muncă se duceau pe două luni să locuiască împreună într-o odăiță din casa părintească, — unde s'au născut. Cu cât de puțin se mulțumesc unii oameni, — ce puțin doreau ei, ca să fie fericiți.

Și totuși, — soartea e câte-odată atât de haină, încât și acest »puțin« il ia dela ei. Așa era să fie.

Era toamna târziu. Aurică era în liceu pe anul cel din urmă. Își făcea băiatul treburile și amîndoi așteptau cu dor să isprăvească Emil cu școlile ca să aibă și Aurică casă, — casa frate-sau.

Și îi scria Emil lui Aurică: »Scumpul meu frate!

Am trecut esamenale bine. Acum sînt la un avocat în birou și mă plătește bine. Îți voi trimite și ție parale, ca să te mai ajutozezi, ear' când vei părăsi liceul te voi ajuta ca să mergi la universitate. Silește numai cu învățătura.

Așa își plănuiau ei viitorul.

Dar' soartea... soartea...

Dela o vreme Aurică și-a pierdut tot rostul. Nici dînsul nu știa: cum s'a întâmplat.

A fost cu un prieten la o petrecere. Erau mai mulți și Aurică era fericiț. Era pentru întâia- dată la petreceri cu joc, și valse amestor, lumina, lustrul parchetului, muzica — toate aceste l-au amețit, l-au încântat.

Era și Sanda, — și ei au legat prietenie. Că era frumoasă, era un ânger, Sanda. Cu el... vorbea așa de frumos...

Și el, străinul — orfanul, — când auzea vorbele ei blînde, — când a înălțat privirile ei miloase, — umeda a îndrăgii-o cu focul tinereții lui, cu focul celor 18 ani.

O avea dragă, — fără s'o știe. I-ar fi sărutat mîinile, — i-ar fi fost rob, sclav supus pe vecie...

Care din noi, — feți îmbetrâniți de vreme, noi, cari azi cunoaștem iubirea ca banul cel rău, cari ridem de cei îndrăgostiți, că-i »banală«, — e copilărească iubirea, care din noi, se nu fi trecut oare prin »sântăia iubire« — iubirea naivă, când ni se întuneacă lumea, — nu mai vedem nimic, nu mai visăm nimic decât: »Ea«, deapănarea »Ea«?

Fericiții cei-ce s'au desmetecit din amețelăla aceasta, înocet, înocet pe nesimțite. Dar' când te-ai desmetecit tu urma unei eguidiri, — repede, — deodată — când te-ai desmetecit vîzîndu te înșelat, O! atunci ești nefericit chiar și dacă ai scăpat cu viața din răsăvătirea aceasta a durerilor sufletesti, — când nu și-a făcut sfîrșit lupta des rădădăută a vise-lor și a iluziilor nimice.

În stări împrejurări nimiciniia vieții își pare cu mult mai dureroasă și nu mulți au curajul să înceapă zidirea fericiții lor pe ruini... ruinele fericiților dintăiu, bucurii copilărești.

Norocul, — vleața, nădejdea ta se risipește puserdi... ..

Nu-i poveste nouă nenorocirea lui Aurică. Fetele noastre ne-ar pute povesti multe, — tare multe despre vieți pierdute prin ușurinta lor... Când s'ar aduna lacrimile vîrsate pentru o toană de-a lor, s'ar face un rîu, încât toate s'ar pute îneca în el...

Sanda era fată ca toate fetele.

Frumosă și cu toane.

Ei îi plăcuse băiatul, care era mai neștiutor, mai neumbat decât ea.

Pe urmă? — Ei, — doară nu va dura o dragoste căi hăul...

O lună nu-i destul?

După o lună fericiirea lui Aurică s'a pustiit pe dealuri...

Nu-ți mai afla rostul. A slăbit, s'a buimăcit. Nu-ți mai vedea de trebi, și noaptea o petrecea visînd sub geamurile Sandei.

Cât s'a rugat de ea. Cum plîngea.

— Sando! — zicea el, — nu-ți cer mult.

Sērmanul meu suflet pustiit moare de dorul tîu. — Nu mă iubi! Nu vorbi cu mine! — Dar lasă-mă, — dă-mi voie să te iubesc eu, — în taină, din depărtare...

— Aurică! — răspundea Sanda arțăgoasă. — Aurică, — tu ești prea prost — Dar' auzi, — prost de-a binele. Nu vezi că eu rid? Spune ce crezi tu? Vrei să mă superi? Mie s'ă-mi dai pace! — Nu-mi ieși în cale! Auzi?... ..

Și Aurică a plecat. Trist, fără mînie. Pe ea nu putea să se supere. Nu, — ea nu-l de vină, — ci dînsul. Ea n'are inimă...

Apoi, — de-odată l-au cuprins gîni duri rele. Simțea că viața lui e perdută, că nu mai poate trăi. — O s'ă-i facă însuși sfîrșitul. Da! — Și s'a dus acasă, apoi a scris o scrisoare lui Emil.

Dragă frate, — iubitul meu Emil!

»Să vii la mine, că sînt rău bolnav. M'am răcit... Poate nici nu o să mă afl în viață. Simț că o să mor. Nu te supăra. Iartă-mă. În viața omul are stătea dureri, — dar... după moarte toate trec... Eu mi doresc moartea. Vino dară la mine. Să mă îngroape la noi »acasă« lîngă mama... ..

N'a mai putut scrie. L-au podidit lacrimile.

Apoi... Dar... să vă mai spun povestea?

Veți zice poate că Aurică era prea »copil«... a făcut rău, — rău de tot...

Se poate.

Când s'a inserat s'a dus sub fereastra »Ei«.

A stat mult — mult, clasuri întregi până ce s'a liniștit strada.

Abea s'au stîns lămpile de prin lăoașuri, abea s'au închis porțile, vecinătatea toată s'a răsculat, speriată de o detunătură puternică în stradă.

Bietul nebun... l-au ridicat plin de sânge luptându-se cu vleața, și l-au dus la spital...

»Emil, — scumpul meu frate, — iartă-mă... Nu mai puteam să trăiesc... Prea mult m'am amărit... eu mor... Tu să mă duci și să mă îngropi acasă... lîngă mama... nu te supăra... Tu să trăiești... să fi fericiț... să mă uiți!

Eu nu mă tem de moarte. Incă un cîas... poate nici atît, — și nu voi mai suferi...

E noapte afară?... E vînt? Dece-i așa frig aici?... Tu de ce plîngi?... Te-ai supărat? Nu fi supărat!.. Nu știu cum, — așa-i de întuneric... aprinde lumina. Nu mai ved... e frig... s'a stîns lumina... ..

Emil plîngea duios, — și trist... Își pierduse comoara pentru care a trăit. Unicul, — singurul suflet care-l iubea... Lumina ardea pe masă și totuși, lui încă i părea că: S'a stîns lumina. Sibiu, 1903. V. E. M.

Sosiți în Sibiu.

La 28 Martie n. 1903.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Dr. Manlu, Blaj; Gerő, Fodor, Baum, Budapesta; Ehrenberg, și fam., Băița; Spengler, Krakau; Tribonatz, Melencze; Borostyanyi, Déva; d-na Ziegler, Bistrița; d-na Ehrenberg, Oluj; Verdoju, Lesse; Maschke, Schlaeken, Schutzmann, București; Eitel, Bragov; Sand, Budweis.

Hotel »Meltzer«: Demianszky, Sebeș; de Gaspéro, România; Costica, Predoviciu, Rimnic; Martingoni, Constanța; Romoșan, Sebeș; Böklaus, Lüdesheid; Weintraub, Viena; Bal.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni Isăf Mareșall.

Esposiția Paris: Medalia de aur.

FERNOLENDT

Vacs de ghetе și papuci,

cel mai bun din lume, se svântă curând, are lustru foarte frumos și nu strică pelea de loc. — Infinitat la anul 1832. — Depozitul fabricii Viena I. Schulerstrasse nr. 21.

4 37 -52 Se capătă în toate locurile.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu ilustrații românești

.....toate 'a tot
Frumoase sînt cu nici un pot
Mai frumoase sînt 'mi socot
Cu mincia mea"

in

peste 20 variante,

care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Locuință de închiriat

una de 3 odăi, culină etc. de cătră stradă, alta de 2 odăi, culină etc. în curte, în strada Zeughofplatz nr. 15 în apropierea căsării Kempel.

Informațiuni se dau la fața locului.

138 2-2

Poeți germani.

Johann W. Goethe.

Heinrich Heine.

Traduceri de Ioan Băilă.

Prețul unui esemplar 80 bani.

De vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni la W. Krafft în Sibiu.

Pflanzen wir Weintrauben

zu jedem Haus und in unseren Hausgärten.

Die Weintraube gehört zu unserm Vaterlande überdies, und es gibt kein Haus, an dessen Mauern sie bei der geringsten Gelegenheit nicht wachsen möchte; außerdem ist sie auch für andere Gebirge, Gärten, Bäume etc. der polstische Land, ohne dass man irgend eine besondere Pflege anwenden muss, auch nur den geringsten Zucht zu ertheilen. Sie ist das dankbarste Obst, da sie jedes Jahr Früchte trägt.

Die Weintraube wächst in einem klüftigen Weidenbaum geüßert, welcher Jedermann, der seine Abtheile mittelst Anzuchtensatzung angibt, gratis mit franco.

Erste Ermittelte Rebenschule, Nagy-Kágya, I. P. Székelyhid.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădurea. Novellă de Ioan Slavici, 12 cesti. Un exemplar 10 bani.	24. Strigoia. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 10 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Caglar-Poni. Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.	26. Taina unei viști. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
4. Pipăruș Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	27. Veseliul. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
5. Păcălă și Tăndălă. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.	28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De F. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.	29. Sgarăitul. Comedie de Meliș. Un exemplar 80 bani.
7. Tein logănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colășarii. Obiceiurile țerănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.	31. Născu-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.	32. Dina-impărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Caglar-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Regeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din gura Mădărașului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.	36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
14. Basca de Bojona Răzveșă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar 60 bani.	37. Prăseasa formecată. Poveste în versuri de P. Delfa. Un exemplar 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
17. Po pământul Tărcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.	40. O partidă în patru. De Antonie Șchiela senil. Un exemplar 24 bani.
18. Căldărașul cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.	41. Posseul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișorul Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Comuștea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 80 bani.
20. Un peșteră îndărătnică. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Fădăță. De George Sana. Un exemplar 60 bani.
21. Prietenul meu Vintură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.	44. Basca pământului. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
22. Scărpinătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Fărcă. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetate. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.	46. Clara Milid. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exemplar 80 bani.
	47. O suță de zăi. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
	48. Poștii populare „Cântecul bătrâneții“. Din culegerile lui I. Pop Retsganul. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatal cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat reg. ung. valabil din 1 Octomvrie 1902.

Budapesta—Predeal												Budapesta—Arad—Teiuș											
Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren de pers.	Tren accelerat
10.—	10.—		2.10	pleacă	Viena	sosește	1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	12.30	8.50	pleacă	Viena	sosește	3.25	7.20	6.20	6.20		
9.—	6.50	5.45	9.15		B-Pesta (gara centr.)		7.10	1.50	6.40	7.50	8.10	6.50	10.00	2.—		B-Pesta gara centr.		6.10	1.50	7.20	9.35		
11.56	9.07	9.27	11.19		Szolnok		3.37	11.36	3.46	5.32	11.09	8.53	1.30	4.22		Szolnok		2.49	11.44	4.13	7.32		
2.14	10.43	11.53	12.55		P. Ladány		12.54	9.59	1.12	3.56	3.32	11.51	6.05	7.11				9.35	8.18	11.20	4.21		
3.49	11.56	1.48	2.11	sosește	Oradea-mare	pleacă	11.04	8.43	11.36	2.38	4.07	12.11	6.35		sosește	Arad	pleacă	8.57		10.50	4.06		
4.10	12.11	2.06	2.18	pleacă		sosește	10.44	7.51	11.15	2.32	4.22		6.46		pleacă		sosește	8.45		10.38			
4.50	12.52	3.04	2.51		Mező-Telegd		10.07	7.13	10.43	2.03	4.47		7.06			Glogovaț		8.24		10.14			
5.33	1.40	3.50	3.26		Rév		9.32	6.33	10.13	1.37	5.03		7.16			Gyorok		8.12		10.00			
5.56	2.06	4.14			Bratca		9.11	6.11	9.55		5.30	12.50	7.34			Pauliș		7.57		9.45	3.27		
6.42	2.50	5.02	4.16		Ciucia		8.37	5.35	9.24	12.55	5.54		7.55			Maria-Radna		7.22		9.15			
7.23	3.30	5.49	4.52		Huedin		7.58	4.52	8.48	12.23	6.11	1.16	8.11			Conop		7.05		8.57	2.57		
8.23	4.27	6.56	5.42		Nadășul-unguresc		6.42	3.40	7.35		6.58	1.46	8.51			Bérvava		6.25		8.15	2.31		
8.37	4.42	7.12	5.55	sosește		pleacă	6.17	3.18	7.13	11.10	7.27	2.05	9.19			Soborșin		5.50		7.41	2.05		
8.54	4.52	8.30	6.11	pleacă	Cluj	sosește	5.41	2.56	6.45	10.50	7.53		9.43			Zam		5.23		7.16			
9.11	5.13	8.59	6.27		Apahida		5.22	2.37	6.27	10.34	8.08	2.28	9.59			Gurasada		5.13		7.06	1.39		
10.21	6.24	10.41	7.27		Ghiris		3.54	1.27	5.12	9.29	8.26		10.17			Ilia		4.49		6.43			
10.47	6.52	11.16	7.50		Cucerdea	pleacă	3.11	12.56	4.43	9.—	8.52	2.54	10.42			Devă		4.27		6.20	1.12		
10.56	6.57	11.31	7.52			sosește	3.02	12.46	4.33	8.55	9.24	3.13	11.20			Simeria (Piski)		4.12		6.05	1.00		
11.03	7.04	11.40			Uioara		2.56	12.40	4.27		9.52	3.32	11.53			Orăștie		3.33		5.19	12.33		
11.12	7.11	11.50			Vintul-de-sus		2.49	12.33	4.20		10.16		12.19			Șibot		3.13		4.55	12.19		
11.34	7.33	12.20	8.16		Aiud		2.27	12.12	3.59	8.29	10.40	4.15	12.44			Vintul-de-jos		2.53		4.34	12.03		
11.52	7.53	12.46	8.32	sosește	Teiuș	pleacă	2.05	11.13	3.38	8.12	11.01	4.28	1.02			Alba-Iulia		2.33		4.17	11.42		
12.24		1.48	8.37	pleacă		sosește	1.47		3.02	8.—	11.30	4.50	1.28			Teiuș	pleacă	2.00		3.43	11.21		
12.53		2.20			Crăciunel		1.11		2.36														
1.07		2.30	9.05		Blaj (ungh. Térvai)		12.58		2.21	7.34													
1.14		2.37			Blaj		12.47		2.16														
1.45		3.11	9.31		Micasasa		12.06		1.44	7.08													
2.01		3.27	9.43	sosește		pleacă	11.45		1.25	6.56													
2.15		3.32	9.47	pleacă	Copșa-mică	sosește	11.09		1.06	6.50													
2.33		3.52	10.01		Mediaș		10.53		12.51	6.37													
3.04		4.22	10.25		Elisabetopole		10.24		12.23	6.16													
3.40		4.57	10.53	sosește		pleacă	9.48		11.49	5.49													
3.47		5.04	11.—	pleacă	Sighișoara	sosește	9.02		11.42	5.42													
4.03		5.33	11.15		Hașfalău		8.43		11.27	5.29													
5.28		7.03	12.26		Homorod		7.30		10.15	4.23													
6.03		7.43	12.58		Agostonfalva		6.49		9.30	3.50													
6.34		8.13	1.16		Apăta		6.27		9.17	3.35													
7.10		8.48	1.35		Feldioara		5.56		8.40	3.15													
7.50		9.27	2.09	sosește		pleacă	5.20		8.13	2.45													
11.40		3.55	2.19	pleacă	Brașov	sosește	9.23		5.—	2.18													
12.38		4.40	3.01		Timiș		8.45		4.24	1.42													
1.11		5.10	3.31		Predeal		8.20		3.32	1.12													
8.05		11.55	9.10	sosește	București	pleacă	3.05		7.35	9.15													

Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș												Arad—Timișoara											
Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt
2.21	4.43	11.14	7.10	pleacă	Copșa-mică	sosește	6.10	9.32	3.09	12.35		6.15	11.56	5.00	pleacă	Arad	sosește	10.43	3.44	10.59			
3.50	6.36	12.42	8.50		Ocna		4.52	8.05	1.34	11.11		7.00	12.42	6.14		Vinga		9.47	3.01	10.17			
4.12	7.04	1.04	9.15	sosește		pleacă	4.25	7.41	1.05	10.30		7.21	1.05	6.52		Mercizfalva		9.09	2.33	9.50			
Tr. mixt	Tr. mixt	Tr. mixt	Tr. mixt		Sibiu							7.49	1.35	7.39	sosește	Timișoara	pleacă	8.25	2.00	9.17			
4.33		2.—		pleacă		sosește		7.33		8.57													
5.23		2.54			Tâlmăciu mare			6.45		8.04													
6.15		3.59			Avrig			6.01		7.15													
8.34		6.35		sosește	Făgăraș	pleacă		3.32		4.25													

Nota. Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.